

naar Myndighed, der kunde gribe ind i selvstændige Mænds aldeles private Anliggender. Vi ere aldeles overbeviste om, at det ikke har været Meningen at tillægge Raabene en saadan Myndighed, men de brugte Udtryk, naar de skulle have nogen Betydning, ville let kunne føre en ny Institution paa Afveie. En legal Ret for en Samling af Kolleger til at føre Eilsyn med Sagsførernes Forhold i offentlige og private Forhold bliver enten et tomt Ord eller en Ret, der ikke kan harmonere med den Stilling, enhver anden Borger ifølge Lovene indtager. Vi indstille derfor, at denne Lovparagraf faar en anden Redaktion, og henstille, at den affattes saaledes, som strax nedenfor anført, idet vi antage, at Loven, affattet saaledes, fyldestgjør ethvert Krav, der er tilfigtet. Vi foreslaa altsaa, at § 27 kommer til at lyde saaledes:

Enhvert Sagsførerraad bør efter Gode virke for, at de til dets Kreds hørende Sagsførere i deres egentlige Sagsførervirksomhed og i deres øvrige juridiske Forretninger ikke blot holde sig Lovene efterrettelige, men ogsaa undgaa Alt, hvad der ikke stemmer med den Hæderlighed, Samvittighedsfuldhed og Paalidelighed, som en offentlig befikket Sagsfører altid maa udvise, ligesom Sagsførerraadet med bindende Virkning for Sagsførerne (Kfr. dog nedenfor § 31) har Ret til at afgjøre Tvistigheder angaaende Bederlag for de af dem for Private udførte Forretninger.

Under vore Forhandlinger er det endvidere blevet fremhævet, at den Straffemyndighed, der er bleven nedlagt i Sagsførerraadens Haand, rettest burde bortfalde og henlægges til det overordnede Sagsførerraad med Appel til det i § 34 omhandlede Udvalg af Dommere, og i Henshold til den enstemmige Udtalelse paa Mødet i den kjøbenhavnske Sagsførervereniging indstille vi, at der i saa Henseende foretages en Forandring i Loven.

Naar det betænkes, hvad Betydning det har for en Sagsfører, at et Sagsførerraad i en eller anden Sag kommer til det Resultat, at paalægge en Bøde eller endog at suspendere hans Virksomhed, vil det let ses, at en Appel til det overordnede Sagsførerraad, selv naar denne fører til Underkendelse af Sagsførerraadets Dom, ikke er en tilstrækkelig Gvesopreisning. I den mellem-liggende Tid hviler Dommen paa Sagsføreren og hans Virksomhed som en Plet og kan ødelægge hans Kredit og bibringe hans Forretning en Skade, der maatte ikke er til at oprette. De lokale Sagsførerraad bør derfor helst være Anklagekamre, der have Myndighed til at advare, men iøvrigt skulle foredrage Sagen for det overordnede Sagsførerraad, der har den dømmende Myndighed. Den Myndighed, der afgjør Sagen, vil da bestaa af Delegerede fra alle Sagsførerraad, vil altsaa ikke være hildet af personlige og lokale Hensyn, og det har alle Chancer for sig, at dens Dom vil være upartisk.

Det forholder sig ikke saa, at Sagsførerraadene ville tabe deres Betydning, naar Domsmyndigheden er fratagen dem. Som Anklagekamre kunne de udøve stor Virksomhed, og de ville ved deres Advarsler som oftest afværge, at en Sagsfører kommer paa Afveie. De ville ved deres lokale Kjendskab til Forholdene sætte det overordnede Sagsførerraad istand til at se Sagerne i deres rette Lys og netop lade de stedlige Hensyn faae den Rolle, de bør have, medens Sagens Afgjørelse iøvrigt vil afhænge af den rette Vurdering af disse i Forhold til andre Momenter, der bør tages i Betragtning, til hvis Bedømmelse en Autoritet behøves, der mere er hævet over alle personlige og lokale Forhold.

Derimod tro vi at burde bevare for de lokale Sagsførerraad Afgjørelsen af Salarsspørgsmaal, naturligvis med Appel til det overordnede Raad, da der i slike Sager bør tages Hensyn til, hvad der er Skik og Brug, og da der i de forskellige Provindsjer ofte har dannet sig en særlig Coutume.

Vi indstille derfor, at § 28 omvedigeres saaledes:

Sagsførerraadet har Ret til i ethvert Tilfælde, hvor det finder, at en Sagsfører har gjort sig skyldig i et Forhold, der ifølge Indholdet af § 27 efter Raadets Skjøn giver Anledning til Raatale, at affordre paagjældende Sagsfører en Erklæring samt at indhente enhver anden Dplysning, Raadet maatte anse ønskelig og nødvendig. I Henshold til de fremkomne Dplysninger kan Raadet give Sagsføreren en Advarsel. Men finder Raadet, at Forholdet er af en alvorligere Beskaffenhed, kan det forelægge den hele Sag med alle de erhvervede Dplysninger for det overordnede Sagsførerraad, hvilket sidste da enten kan dekrettere Sagsføreren en Trettesattelse eller kan forbyde Sagsføreren Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger eller paalægge ham Bøder indtil 200 Kr. eller suspendere ham fra Sagsførervirksomheden i en vis Tid, dog ikke længere end for eet Aar. Bøderne kunne inddrives ved Udpantning.